

Ministeriet for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri

UDKAST

Enheden for EU og internationale forhold/JWP

Den 20. juni 2013

Samråd i Folketingets Udvalg for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri

torsdag den 20. juni 2013

Samrådsspørgsmål AI:

"Ministeren bedes redegøre for sin indstilling til den kommende dagsorden for rådsmøde (landbrug og fiskeri) den 24.-25. juni 2013 samt eventuelle sager, hvortil der søges mandat i Europaudvalget."

T A L E P U N K T

- Alle punkterne er til orientering, og som I kan se, er rådsmødet helt fokuseret på landbrugsreformen. Jeg tog et forhandlingsoplæg i sagen tilbage i november.

Punkter til orientering

- Det bliver et svært rådsmøde, hvor vi skal forsøge at nå et kompromis i Rådet sammen med Europa-Parlamentet. Det er en meget stor lovpakke, hvor vi fik forslagene tilbage i oktober 2011. Fra dansk side vil vi aktivt støtte det irske formandskab i at finde et godt kompromis.
- Et generelt emne er sammenhængen med budgetaftalen (MFF), hvor der i denne uge er forhandlet et udkast til en budgetaftale på plads mellem Rådet og Europa-Parlamentet. Men der

mangler stadig en formel godkendelse både i Rådet og Europa-Parlamentet.

- Europa-Parlamentet har i landbrugsforhandlingerne presset på for at genåbne en række spørgsmål, der var enighed om i Det Europæiske Råd tilbage i februar 2013 (for eksempel capping, budgetfordeling mv.).
- Det er helt klart, at vi i landbrugsforhandlingerne ikke kan genåbne budgetaftalen. Elementerne i budgetaftalen er forhandlet i budgetforhandlingerne, så det kan vi ikke genåbne i landbrugsforhandlingerne. Den arbejdsdeling må vi holde os til. Men Europa-Parlamentet vil forsøge at strække fortolkningsmulighederne i aftalen, så langt som muligt.

1. Direkte støtte

- De største udestående spørgsmål er i forslaget om direkte støtte. Her vil vi fra dansk side holde fast i, at der skal findes en fair løsning på spørgsmålet om intern omfordeling. Kommissionen lader til i et kompromis at kunne acceptere den irske model, hvis den suppleres med, at støtten per hektar som minimum skal nå op på 75 % af medlemsstatens gennemsnitlige støtte per hektar.
- Det vil ikke være et problem for Danmark, men for en række andre medlemslande, som vi har stået sammen med, vil det være meget svært, og medføre en markant øget omfordeling mellem producenterne.

Derfor støtter vi formandskabet og den såkaldte irske model, der medfører en relativt begrænset omfordeling sammenlignet med Kommissionens forslag.

- Det er også vigtigt at fastholde Rådets generelle indstilling, således at der sikres frivillighed for medlemslandene i forhold til ordningerne for unge landmænd, små landbrug og definitionen af aktive landmænd. Det skal også ses i forhold til målet om at undgå unødvendigt bureaukrati. Det ser dog ud til, at Europa-Parlamentet presser igennem, at ordningen for unge landmænd skal være obligatorisk, men så må vi forsøge at sikre så fleksibel en ordning som muligt.
- Et andet emne er capping, hvor Europa-Parlamentet mener, at Det Europæiske Råd ikke forholdt sig til progressiv reduktion – altså, hvor der ikke er tale om et absolut støtteloft, men en trinvis reduktion af støtten. Det synes jeg ikke er en rimelig fortolkning, men Europa-Parlamentet presser meget på, så det er et svært spørgsmål.
- Det vigtigste emne er dog fortsat de grønne krav til den direkte støtte. Helt grundlæggende skal de grønne krav efter min mening have en effekt i marken, og det skal også være til at administrere for både medlemslande og landmænd. Det sværeste element er de såkaldte miljøfokusområder, hvor vi skal sikre, at det passer til danske forhold. Det gælder om, at

miljøafgrøder og randzoner kan tælle med.

- I forhold til beskyttelsen af permanent græs arbejder vi for, at den nuværende beskyttelse på nationalt plan kan opretholdes. Det er lettest at administrere, og det har sikret en god beskyttelse.
- Spørgsmålet om finansiel disciplin er også fortsat i spil. Det er spørgsmålet, om der skal være en bundgrænse, eller om alle landmænd skal bidrage ved behov for reduktion af støtten. Vi arbejder for så lav en grænse som muligt.

2. Den horisontale forordning

- Den horisontale forordning dækker finansiering og administration af landbrugspolitikken. Det er ét meget teknisk forslag, men det er også her, hvor vi arbejder for at mindske de administrative byrder for medlemsstater og landmænd. Vi fandt gode kompromiser i marts i Rådet, som vi nu skal holde fast i.
- Formandskabet ønsker at drøfte, hvor mange udbetalingsorganer, der skal tillades i hvert medlemsland. Det er ikke relevant i Danmark, da vi kun har et.

3. Markedsordningen

- På forslaget om markedsordningen er der stor afstand mellem Europa-Parlamentet og Rådet. Europa-Parlamentet vil reelt rulle landbrugspolitikken tilbage

til tidligere tiders markedsregulering. Det modarbejder vi selvfølgelig fra dansk side – i øvrigt tæt sammen med Tyskland, Storbritannien, Tjekkiet, Sverige, Letland og Estland. Kampen kan reelt siges at stå om at sikre, at der ikke sker store tilbageskridt.

- Afskaffelsen af sukkerkvoterne i 2017 – eller måske 2018 – kan vi forhåbentlig holde fast i uden, at det bliver kombineret med en nytildeling af kvoter til medlemsstater, hvor produktionen er ophørt. Vinbeplantningsrettigheder er ikke så relevant for Danmark, men på eksportrestitutioner har vi lagt vægt på, at de skal afskaffes.
- Europa-Parlamentet forsøger at gøre det lettere at fravige konkurrencelovgivning på landbrugsområdet. Det er vi imod fra dansk side, men det er helt rimeligt at sikre en mere ens anvendelse af konkurrencelovgivningen i EU.
- Der stilles ikke spørgsmålstegn ved afskaffelsen af mælkekvoterne, men Europa-Parlamentet ønsker mulighed for en ny udbudsregulering i krisesituationer og en særlig ordning for mælkeproducenter i bjergegne. Det er en meget dårlig ide, og jeg håber, at vi kan finde et fornuftigt kompromis. Kommissionen har blandt andet planlagt en konference om mælk i september, så det er muligvis en måde at udskyde diskussionen på.
- Men det bliver en meget svær diskussion om

markedsordningen, der for eksempel også indeholder spørgsmål om producentorganisationer, hvor Europa-Parlamentet ønsker obligatorisk anerkendelse.

- Der er også spørgsmålet om interventionspriser, og hvorvidt de skal lægges fast som nu og fungere som et egentligt sikkerhedsnet, eller om de skal opdateres i lyset af produktionsomkostningerne. Europa-Parlamentet presser på for en opjustering på især oksekød.

4. Landdistriktspolitikken

- Forslaget om den nye landdistriktspolitik er nok det forslag, hvor vi er nærmest på et kompromis. Det væsentligste udestående er, om områder med naturbetingede ulemper skal udpeges via objektive kriterier. Det berører ikke Danmark, men vi støtter de nye kriterier, hvilket alle medlemslande omsider tilsyneladende også gør nu.
- Derudover er der spørgsmålet om dobbeltfinansiering i forhold til miljøvenlige jordbrugsforanstaltninger under landdistriktspolitikken versus de grønne krav under den direkte støtte. Her støtter vi generelt en praktisk løsning, så vi ikke yder dobbelt støtte for det samme miljøtiltag under søjle I og søjle II.
- Reformen er forsinket i forhold til den oprindelige tidsplan fra Kommissionen. Derfor vil elementer af reformen først kunne træde i kraft fra januar 2015. Der er forskellige overgangssituationer, som skal

håndteres i de fire forslag. På den direkte støtte er det vigtigt, at vi sikrer en fornuftig overgangsordning, så både medlemslande og landmænd får tid til at gennemføre de nye ordninger og tiltag. På landdistriktsordningen skal vi også sikre en hensigtsmæssig overgang. Men det vigtigste er, at vi får en vedtagelse af landdistriktsforordningen, så vi kan komme i gang med det nye program for perioden 2014-2020.

- Grundlæggende er jeg optimistisk. Vi kan finde et kompromis om landbrugsreformen, men der er stadig en række store knaster, og vi har ikke lang tid til at finde et kompromis, så det vil kræve en ekstraordinær stor indsats af det irske formandskab. Det vil kræve en meget stor vilje til kompromis hele vejen rundt om bordet.

Siden sidst

- Jeg vil ikke nævne nogen punkter under siden sidst.